

Poštnina plačana v gotovini.

HUMORISTIČNI LIST

ŠKRAT

Izhaja mesečno
dvakrat.

Številka stane 2 D.,
letno 30 D.

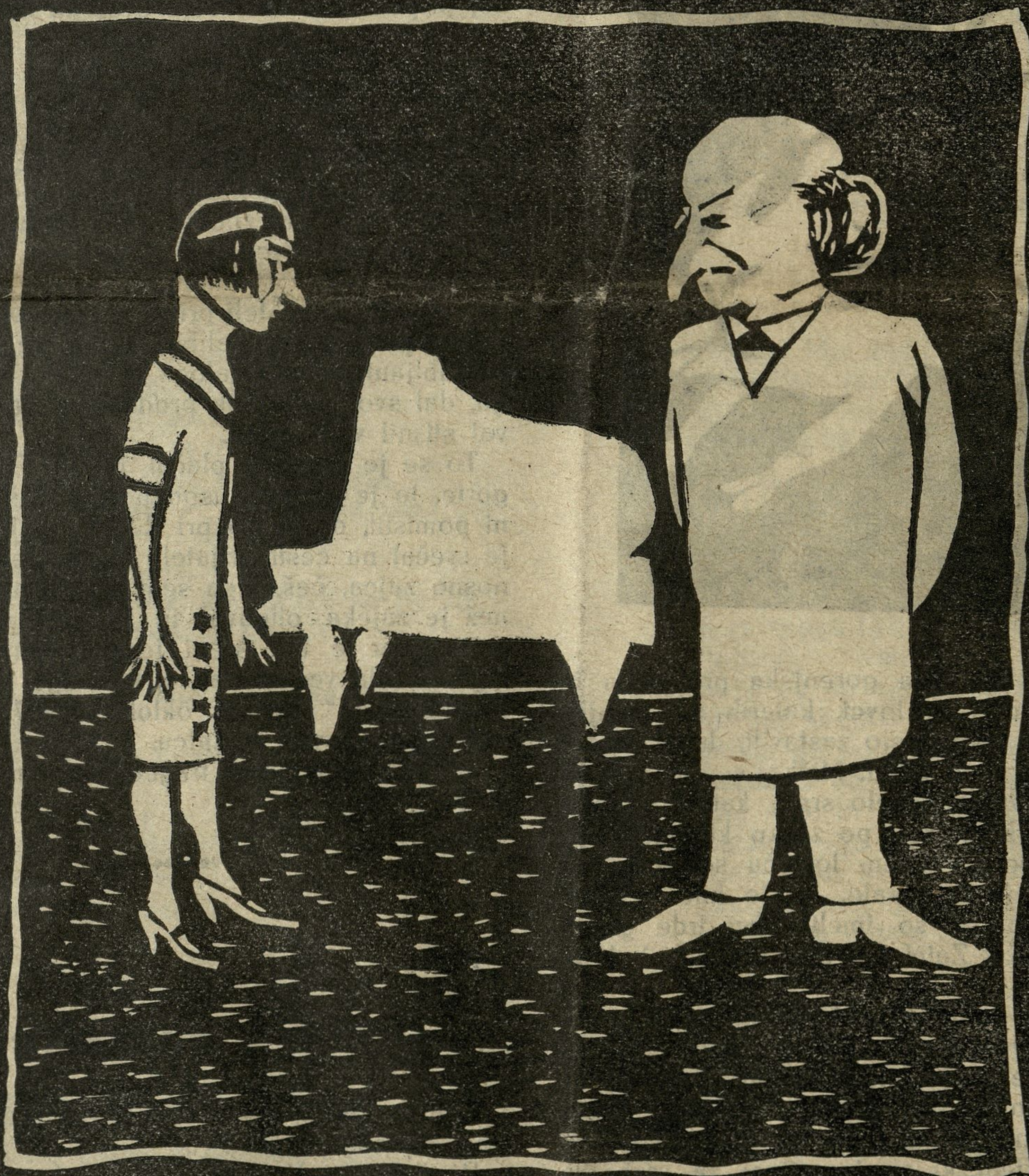
Uprava in
uredništvo: Škrat,
Kranj

Inserati
po dogovoru.

Štev. 16.

V Kranju, dne 11. novembra 1927.

Leto I.

Profesor: Gospodična, vi ste gotovo vroča kristjanka?

Gospodična: Zakaj, prosim?

Profesor: Zato ker vaša desnica nikdar ne ve, kaj dela levica!

Poravnajte naročnino!

—Joša—

Nekrvava nedelja v Kranju.

Jesen, lepa jesen! — Vsa gorenjska prestolica je hitela v krasno naravo in lovci, katerih ne manjka pri nas, so odšli in tako gosto zastavili, da bi se komaj miška zmuznila med njimi. Miška se ni, ker jo ni bilo, ušli pa so zajci in celo srne, katerih je bilo vse polno. Po tleh štirinožci, po zraku kljunači. Ker je bilo premalo lovcev v enem lovišču so pomagali še sosedi. Pokalo je in pokalo, da je bilo veselje. Dobro je bilo le to, da so imeli lovci trde glave, kužla debelo kožo. Zajci so bili premajhni, kljunači prekurmni.

Ali nola je bila, da ni bilo naklonjeno nebo. Lovci, ki so bili pod drevesi so imeli srečo, in so še nekaj pobrali, drugače pa je bilo z onimi brez strehe. Zakupnik lova je komandiral gonjače in zajce kakor vojake, med točo krogelj jih je vodil po mokri prapreti in gostim dežjem, ki se je usipal za vrat. Na vrat je padlo, pri hlačnicah pa je pricurljalo.

Ali dež je imel še drugo slabo posledico: mnogim lovcem, ki so stali na prostem, je dež zbil šibre na tla, predno so dosegle divjad. Drugi so zopet trdili, da so se deževne kaplje in šibre zmedle in pomešale ter ostale brez učinka. Pa naj bo že tako ali tako,

fletno je bilo za lovce in za zajčke, katere so lovci pozdravljali s streli kakor na žegnanju. Pokalo je in pokalo, samo, da se je slišalo. Reci in piši, na enega ubogega zajčka je padlo 7 strel in še je odnesel pete. Na koliko zajcev pa so streljali, čitatelj lahko izračuna sam. Stari lovec, ki je pokadil že marsikatero zajčka se je zelo zabaval, ko je štel strele. Naštel jih je — kakor so tudi drugi pravili — nič manj kot sto in poldeset.

Drugi prijatelj zelene lovske družbe je tisto nedeljo sklenil, da kupi drugo puško, ki ga bo bolj ubogala. Izstrelil je 18 strel in pobral — vse prazne patrone. Ta je bil edini odkritosrčen. Drugim, ki so tajili strele, so pri zadnjem pogonu iz žepov izvlekli čistilne vrvice, znak, da so iz strahu pred lovsko sramoto puške čistili kar v gozdu in tako hoteli prevarati soltarpine.

Konec vesele a mokre nedelje je bil: 17 zajcev, 2 srnjaka, kljunač in mladi medvedek z dolgim repom, ki je imel na repu privezано snažilno vrvico. Od vsega tega plena, pa je en sam lovec ustrelil več kot polovico plena in sicer neki Strašan. Strašani, naj pripomnim, so vredni svojega imena, ker so strašni lovci in jih Kranjčani baje zelo radi povabijo, ker se boje, da bi odšli drugače prazni.

Mnogo slabši pa so bili Ljubljanci, ki jih tudi nikjer ne sme manjkati. Eden izmed njih je povabil že v soboto večer prijatelje na zajčjo pojedino. Ker v nedeljo ni nič ustrelil mu ni drugega ostalo, kakor, da zajca kupi pri znani firmi Štakul v Ljubljani, ki marsikatero lovca reši iz zadrege. Ali po omenjeni nedelji je bilo v Ljubljani toliko praznih lovcev, da je naš nesrečni prijatelj prišel prekasno, ko je bilo že vse razprodano. V velikih skrbih se je spomnil, da je v Ljubljani še ena zaloga in sicer pri Ribi. Ošel je tja, dal svoj nahrbtnik prodajalcu, da bi le ta na skrivaj stisnil vanj zajca.

To se je zgodilo, plačal je 50 Din in odšel. Ali gorje, to je postalo usodepolno. Naš nedeljski lovec ni pomislil, da imajo pri Ribi zmrznjene zajce. Ko ga je srečal na cesti prijatelj, mu je lovec pokazal ponosno zajca, češ, tega sem včeraj ustrelil. Radovednež je zajčka olupaval in in . . . spoznal odkod je zajec, ker je bil, sredi jeseni, zmrznjen. Posledica tega je bila veseli članek, katerega je prinesel „Slovenski narod“ dne 26. oktobra 1927 po Kristusu, o nedeljskem lovcu in zajcu.

To je bil zaključek tragedije mokre in nekrvave nedelje.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

—XYZ—

Pouk v enorazrednici.

Učitelj: Sedaj bomo nadaljevali včerajšnji pouk. Kje smo obstali, Pepček?

Pepček: Pri živalstvu.

Učitelj: Prav, Pepček, pri živalstvu. In do kam smo prišli?

Pepček: Do psa.

Učitelj: Dobro. Z našim prirodopisom smo prišli na psa. — Jakec, koliko razredov imamo in kam spada pes?

Jakec: Imamo — imamo —

Učitelj: No, koliko razredov?

Jakec: Imamo samo en razred in pes ne spada v razred, ampak na dvorišče.

Učitelj: Veš, Jakec, če mi ne bi včeraj prinesel tako velike klobase, te bi brez usmiljenja nabil. Sedaj naprej. Kje uspevajo psi najboljše, Tonček?

Tonček: V shrambi živil.

Učitelj: Sram te bodi. V zmernem pasu uspevajo najbolj. Katera žival pa je najkoristnejša? — Nihče ne ve? — No, na gnojišču in dvorišču je, umazana, se vedno valja po blatu, neumna — povej ti, Martin.

Martin (tiho): To sem jaz.

Učitelj: Mogoče imaš prav, a jaz mislim svinjo. In v čem obstoja koristnost svinje, Nacek?

Nacek (stoka): I-i-i-iz š-š-un-k-ke in i-iz k-k-klobase.

Učitelj: Čisto prav. Ti si priden fant, Nacek. Pa prejšnji teden ste klati in se me niste nič spomnili.

Nacek: P-pa o-oče je h-tel, p-pa me m-mati ni h-htela, p-pa o-oče m-mora u-ubo-g-gat.

Učitelj: Ne bi si mislil, da je tvoja mati — pa kaj se jočeš, Nacek?

Nacek (joče): Ka-ka-ka-ka —

Učitelj: Če moraš na stran, le hitro teci!

Nacek: Ka-karlek s-se v-vedno s-smeji, k-k-ker j-j-j-jecljam, p-p-pa p-p-pravi, d-da s-sem — bk.

Učitelj: Ti grdoba ti. Še enkrat, pa te namlatim, da bodo kosi frčali po razredu. Sedaj pa v kot stat.

Karlek: Prosim, včeraj sem vam prinesel velik kos mesa.

Učitelj: Pa tisto je bilo že smrdeče. V kot! — Sedaj pa malo zemljepisja. Kako delimo zemljo?

Janez: V suho zemljo in vodo.

Učitelj: Kako imenujemo to vodo?

Janez: To vodo imenujemo morje.

Učitelj: Zakaj je morje slano?

Janez: Ker je polno slanikov v njem.

Učitelj: Ni res, ampak ker je sol v morju. — Jakec, kake oblike je zemlja? — — No! Ne veš? Zemlja ima obliko kro —

Jakec: Ima obliko krompirja.

Učitelj: Neumnež! Obliko krogle. Kako se pa imenuje del zemlje, odkoder pridejo zamorci?

Jakec: A-a-fna — ne, Afrika.

Učitelj: Dobro. Sedaj še malo verouka. Kaj je Bog ustvaril tretji dan?

Jakec: Tretji dan je Bog ustvaril ribe v vodi.

Učitelj: In?

Jakec (počasi): Ribe, ribe in — in žabe.

Učitelj: Saj ni prav. Pa drugič o tem. Danes lahko greste, ker še moram gnoj voziti.

(Med hrumom odidejo otroci.)

Neprijetna zamenjava.

Dolžnik: Hudič naj vzame to proketo kratkovidnost! Sem mislil, da je kak upnik, pa ti vržem denarnega pismonošo na cesto . . .

Jezik in pomen.

A: Kam tako hitro, dragi prijatelj?

B: Pivska zadeva.

Lema.

Zvestoba do groba . . .

„Kaj, deklica, več ga ne maraš?
Glej, komaj slovo je uzel —
že z mano zdaj njega ti varaš,
ki slavo le tebi je pel . . .

Se nič ne spominjaš prisege,
ki dala si mu jo nekoč:
da Bogu se sveto zaklinjaš,
vsak dan mu boš zvesta in noč?

Si zdaj že mar vse pozabila?
Ne pomniš več onih noči,
ko z roko sta v roki hodila,
si gledala v zveste oči?

Nad vama so zvezde sijale
in srečna sta bila oba,
ko usta se vaju vsesale
in pile sladkobo sveta.

Zdaj z mano vse ono uživaš,
kar malo si preje še ž njim!
Ne čutiš, da s tem me odbijaš?
Jezikov se zlobnih bojim!“

„Haha! Moj ljubček, kako si neumen!
Da varala jaz bi s teboj ga?
Ej bratec, res dobra je ta!
Življenje le eno je! Če si razumen:
Uživaj, ne boj se sveta!
Ni varanje to, le sprememba,
ki krajša življenja dolgost!
Ne bila bi, ljubček, norost,
če vse bi te jasne noči
brez vsega užitka šle mimo?
Počakaj — vem kaj te mori!
Bojiš se, da tebe zamenjala z njim bi!
Ne boj se! Ko vrne se fantič domov mi —
ljubila ga bom kakor preje . . .
Morda si on tudi pri drugi
zdaj srce in dušico greje.
Če ne — je neumen! Mar naj bi zato
udajala jaz se — samoti in tugi?
Zato pa, moj ljubi, nauži se —
saj njemu ostalo še vsega dovolj bo!“

Drugi . . .

Veleposestnik je obljubil služinčadi, da bo dal največjega vola zaklati, ako bo napravil njegov sin izpit. Dan izpita je napočil in drugi dan je bilo pismo od sina tu.

Hlapec (ki je pismo prinesel): Gospod, kako je sedaj z volom?

Ja — vol — no v nedeljo ga greste lahko iskat na kolodvor . . .

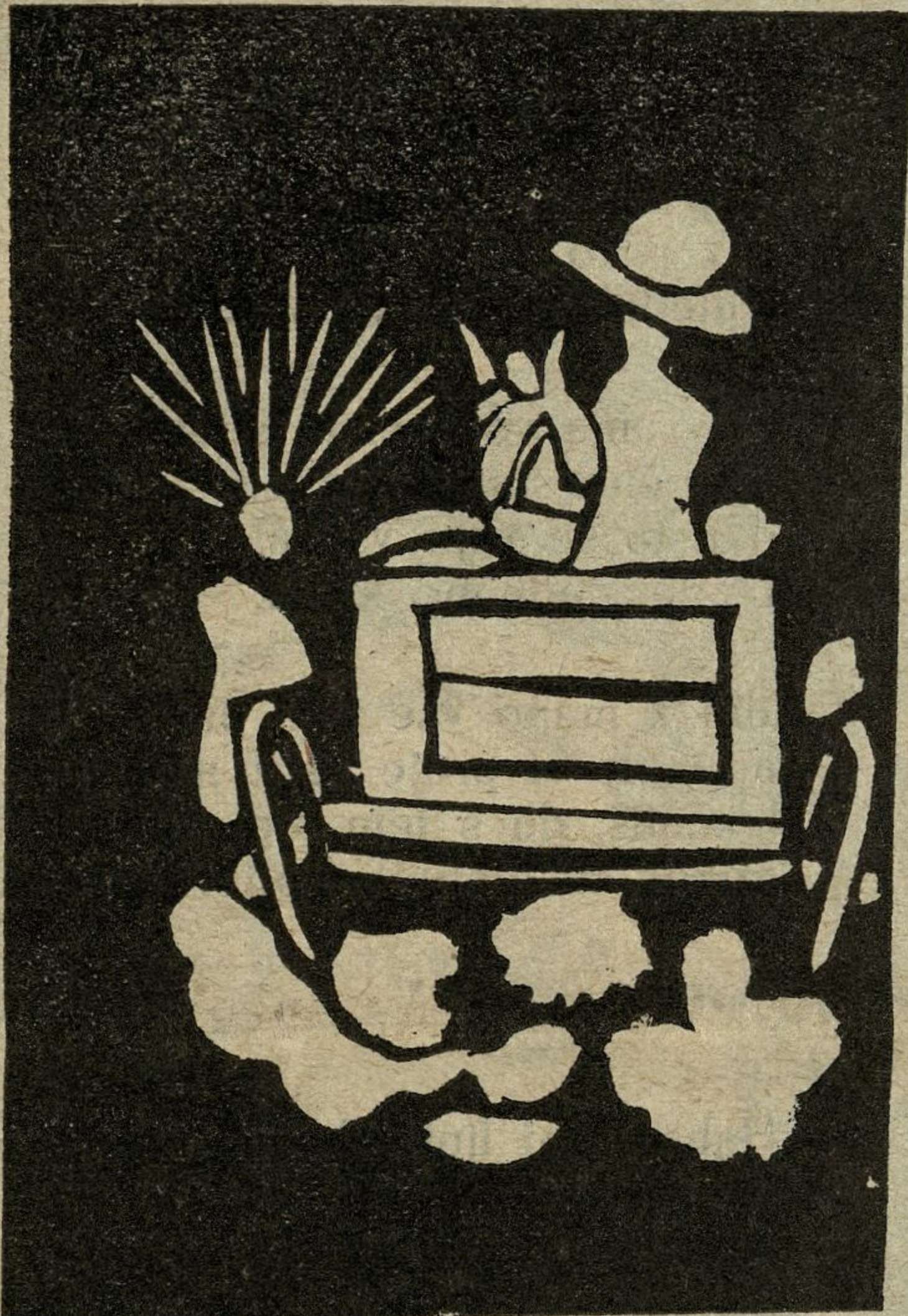
Poizkusni poset.

— Povej mi resnico — zahteva oče od svojega študirajočega sina — je bil pri tebi tudi že eksekutor?

— O seveda — pripozna sin — sem in tja za poskušnjo.

Zaplotarjeva vožnja domov . . .

France Zaplotar je peljal v Ljubljano voz krompirja. Ker ga je dobro prodal je dejal sam pri sebi: „Le čakaj stara, danes boš pa presenečena.“ Kupil si je novo obleko, čevlje, srajco, z eno besedo vse, ter spravil na voz pod sedež. Grede domov je ustavil ob reki, se skopal ter vse stare cunje pometal v vodo. Segel je po zavoj na vozu — a tega ni bilo nikjer. Izginil je. Pa se nič ni jezil, sedel je na voz tak kakoršen je bil — edino klobuk mu je ostal — ter rekel: „Hi Švarc, stara bo vseeno presenečena!“

Krivica.

Mladi Majer France se ga je tako napil, da sam sebe ni poznal. Ker je stanoval nasproti gostilne, se gostilničar ni nič obotavljal, temveč mladeniča enostavno prijel pod pazduho in hajdi. Pred hišo ga posadi na prag in močno pozvoni. Kmalu se odpre v prvem nadstropju okno in pojavi se mati. Videč svojega sina pijanega in poleg njega stoječega gostilničarja se zjezi in zmeče cel gnojni koš najnežnejših priimkov in očitkov. Gostilničar en čas posluša, ker pa le ni ne konca ne kraja jo prekine z močnim basom: „Če mi eden sosedov prinese klobaso, mu re-

čem — lepa hvaia — tu sem vam pa pripeljal celo svinjo, me pa zmerjate!“

PLAKATE

vabila, račune, pisma, kuverte ter vsa v to stroko spadajoča dela izdeluje okusno in solidno

TISKARNA SAVA KRANJ D.

Pomišljevanje o ženskah.

Dobrota tvoje lastne žene Ti večkrat prinese kako lepo urico pri drugi.

Per aspera ad astra! pravi pregovor. Ljubezen danes nima toliko potrpljenja, da bi prehodila to dolgo pot.

Greši se prvokrat iz radovednosti, drugič vsled zabave, tretjič vsled navade. In zadnjič iz samega obupa.

Ženska mnogokrat v rokah dveh moških ne pomeni več kakor dva možka v rokah ene ženske.

Ženska narava v možu ni za ženo tako nevarna kakor možka narava v ženi za moža.

Ker je ljubezen slepa, se tako dolgo in mnogokrat tava v temi.

Mož, kateri ni bil nikoli poročen, pride v pekel. On je namreč kot neporočen užival preveč nebes že na zemlji.

Da mož pozabi ženo, žena ne pozabi nikoli možu.

Ima prav.

„Rimljani so močno gojili špore zato, da so se telesno utrčili. Tako, na primer, so vsako jutro preplavali trikrat reko Tiber — zakaj se smejite, Tanger?“

„Zato ker si predstavljam, kako nerodno je bilo to za Rimljane, ko so se pri tretjem preplavanju spomnili, da imajo obleko na drugi strani!“

Aforizmi.

Solze so za žensko olajšanje, za moškega muka.

Med dvema ženama voli mož eno, med dvem moškima pa ženska oba.

Žena ima eno možnost, da napravi moža srečnega, toda tisoč možnosti, da ga napravi nesrečnega.

V ljubezni goljufata moški in ženska: moški se dela odkritega, ženska pa nedolžno.

Ženske so svečenice boginje ljubezni, moški — pa jagnjeta, ki jih darujejo.

Ljubezen napravi slepega, a v zakonu se spregleda.

Ako ti ženska ponudi srce in roko, bodi previden in vzemi samo srce.

Ako se ženska, katera ima mnogo čestilcev, ne poroči, je to dobro, — ker je namreč bolje, da napravi več srečnih kakor pa enega nesrečnega.

Zanimiv roman lahko bereš v ognjevitih očeh lepe ženske; vsak pogled pravi: Nadaljevanje sledi . . .

Dobe se učenjaki, ki pa vkljub temu ne znajo brati in sicer: v očeh lepe ženske . . .

Stara ljubezen ne zarjavi, ako je dobro pozlačena.

Neverjetno.

Na železnici v kupeju sedita dva dijaka, katerih eden je bil na posetu pri stricu, ravnatelju neke železolivarne. Po razlagi cele tovarne je še pripomnil: „Neverjetno! zgoraj mečejo blato in umazano tvarino noter — spodaj pa priteče čisto železo. Rad bi vedel, kje si vzamejo ljudje toliko časa, da si sploh kaj takega morejo zmisлити.“

Pat in krompir.

Aristokratska dama je sedela zamišljena ob oknu ter premišljevala, kako prijetno bi bilo, ako bi imela kaj otrok, ki bi oživljali njo in okolico. Tu začuje glas perice, ki je prinesla perilo in šla je v pritličje, da jo izplača ter se v svoji dolgočasnosti nekoliko z njo pomeni.

„Dober dan, Mrs. Marphy,“

„Dober dan, madam.“

Kino v „Narodnem domu“ - Kranj

V nedeljo, dne 13. novembra 1927 ob 3. in 5. uri popoldne ter ob 7. in 9. uri zveč.

ČRNI OREL

V glavni vlogi Rudolfo Valentino

Pride!

Ne zamudite!

Pride!

TRAGEDIJA
NIBELUNGI

„Kako pa kaj v vaši družini doma?“

„Hvala Bogu, vseh trinajst otrok je zdravih.“

„Oh da. Ko bi tudi midva z mojim možem imela vsaj enega otroka.“

„Jaz si jih pa ne želim nič več in bi se pri desetem že lahko nehala.“

„Pa tako močna in zdrava žena ste. Kaj vendar jeste, da ste taki?“

„Kaj, krompir, vsak dan krompir!“

„Slaba hrana to. Ali mar mislite, da vas to tako krepi?“

„Gotovo, madam. In če bi vi opustili vse one sladkarije, zavitke, omake i. t. d. pa bi bilo tudi bolje za vaše zdravje. Seveda pa ni samo to, pač pa moj Pat, da moj Pat, to vam je mož.“

„Katere vrste krompir pa navadno jemljete, Mrs. Murphy?“

„Kar navadnega domačega.“

„Pošljite mi ga eno vrečo bom poskusila še jaz.“

„Z veseljem, madam!“

„In pa — hm — kar Pat naj pripelje krompir . . . Lepo vreme imamo, kaj ne?“

◆◆◆◆◆

Narodne iz Ribnice.

Napisal Franc Kramar.

Pa je dobil stavo.

Dva Ribničana sta stavila, da kateri bo preje izrekel stokrat „bisaga“, tisti bo dobil od nasprotnika 100 dinarjev. Prvi začne prav hitro:

„Bisaga, bisaga, bisaga“ itd.

Drugi pa čaka, dokler prvi ne izreče 98krat, nato pa pravi: 100krat „bisaga!“

Če ni v glavi, je v petah.

Dva Ribničana se srečata. Kar zapazi eden, da drugemu slama moli iz čevljev. Pa se je hotel malo pošaliti z njim, zato mu reče: „Uh, kùlku moreš ti šele v glavi ane slame imaj', ki jo imaš že v čevleš tülku, da ti kar vun gleda!“

Drugi mu pa odgovori: „Al' na vajs, kaj prav' pregovor: Če najmaš v glav', maš pa v petah!“

◆◆◆◆◆

Lepa priložnost.

Vaški redar je prijel žepnega tatu in ga zaprl v šrambišče požarne brambe: „Vi, moja stara vam bo takoj prinesla večerjo — glejte če ji morete speljati ključ od vežnih vrat — katerega nosi vedno v desnem žepu!“

Pogreb.

„Katerega bodo pa pokopali?“ vpraša radovednež čevljarskega vajenca, ko se pomika sprevod mimo.

„Katerega? Ali ne veste — tega-le, ki sedaj neso.“

Prepozno.

Tujec se sprehaja po velemestu, ko naenkrat narava zahteva svoje. Revež ni vedel ne kam ne kod. V hudi stiski se obrne na prvega, ki ga sreča in ga vpraša, kje je kako stranišče. Nesreča ali smola je hotela, da je domačin jecljal:

„Ja, g-g-g-gos-p-pp-od, p-p-poj-d-d-d-ite t-tam skozi in — in p-p-pa p-pre tam na l-l-levo n-n-n-ato s-s —

„Hvala!“ ga prekine tujec, „sedaj mi pa raje napišite na listek, kje se nahaja najbližja kopalnica in trgovina za perilo?“

Katederska cvetka.

— Vi, ne ravnajte se po vaši neumni glavi — temveč po moji . . .

Nedosegljiva sreča.

— Čestitam! Sem slišal, da si edini dedič tvoje bogate tete!

— Nesmisel, razdedinjem sem. Niti pare ne dobim! V oporoki je zapisano, da se mi denar izplača šele ko položim zadnji izpit in postanem doktor!

Žalostno.

Y: Zakaj si tako slabe volje?

X: Pomisli, stric mi je obljubil, da mi vse dolgove poplača!

Y: In ti se jeziš?

X: Seveda, da nisem še več dolgov napravil!

Čuden občutek.

Žeja svojemu sotrpinu v gostilni: Ti meni je tako čudno v želodcu! Malo preje sem jedel ribo „Rol-momps“, pa se mi prav zdi, da ta spaka sedajle z repom miga . . .

Pri medicinskem izpitu.

Profesor: Kaj storite, ako pri eksploziji vrže človeka v zrak?

Kandidat: Počakal bi, da pade zopet dol in ga vprašal kaj mu manjka . . .

Človeško.

Chimrej razlaga mladim kandidatom: Muskulatura tega bolnika se je skrčila in tako je ena noga veliko krajša od druge in zato šepa . . . Kaj bi vi storili v tem slučaju, gospodje?

Inteligenten kandidat: Isto — šepal bi!

Po slučaju . . .

Gostilničarka: In kdaj naj vas zbudim zjutraj?

Dijak: Če bom ležal na stopnicah — takoj . . . če pa v postelji — pa sploh ne . . .

Opozorilo.

Eksekutor: Prosim prižgite luč! Nič ne vidim!

Dolžnik (ki je že vse prodal): Ja, lahko — ampak potem boste pa še manj videli . . .!

Zelo enostavno.

Obiskovalec: Prijatelj — pri tebi je ja vse zarubljeno — kako se je pa to zgodilo?

Dolžnik: Zelo enostavno — eksekutor je prišel, videl in z listki vse prilepil!

Pomanjkanje obleke.

— Ako bi imel dve obleki, bi šel danes na ples!

— Zakaj pa dve?

— No, eno rabim za obleči a drugo za zastaviti!

Dobro je poskočil.

Ribničan pomerja pri čevljarju čevlje. Ko jih je popolno obul vpraša prodajalca:

„Ali smem malo poskočiti v njih?“

Prodajalec mu dovoli. Ker so bila vrata odprta je tako poskočil, da je prodajalcu iz oči poskočil.

Ni nalezljivo.

— Pojdite notri gospodična učiteljica, bodele videli našega novorojenčka!

— Ne, Minka, bom prišla kadar bo mama bolj zdrava.

— Nič se ne bojte, gospodična, saj ni nalezljivo.“

Dober veslač.

Dva zamorska mladeniča sta se sešla v New Orleansu. Prvi je bil močan ter je bil že v Kanadi, drugi pa je bil majhen dečko po imenu Sam.

„Ali je lepo v Kanadi?“ je vprašal velikega.

„Najlepši del sveta.“

„Ali bi tam dobil delo?“

„Seveda bi ga.“

„Kako pa pridem tja, ko je tako daleč?“

„Vsedi se v čoln tu spodaj na reki Mississippi ter veslaj in kar naprej veslaj. Tako prideš v Kanado.“

Sam je šel kakor mu je oni povedal in drugo jutro stopil v čoln ter veslal in veslal. Toda tok reke je bil močan in hiter. Sam pa slaboten in počasen. Veslal je že 12 ur ter imel ves čas oči uprte v dno čolna. Po preteku 12 ur je bil šest metrov nazadov. Zvečer je veliki znanec slučajno prišel na obrežje ter opazil Sama kako vesla.

„Ali si ti, Sam?“

Sam se je prestrašil: „Ja vruga, kdo pa me že tu v Kanadi pozna?“

Ribe.

Učitelj: „Katica, koliko kosti imaš v tvojem životu?“

Katica: „Devetsto.“

Učitelj: „Oho, to je pa mnogo več kot pa jih imam jaz.“

Katica: „Že mogoče, gospod učitelj, toda pri nas smo imeli ribe za kosilo.“

Fizika.

Gdč. profesorica doktorju med. X: „Kaj povzroča hitreje delovanje srca?“

Doktor: „Vaša bližina!“

Prekosil ga je.

V gostilni sedi med samimi Ribničani bolje oblečen Ljubljčan in pripoveduje čarodejne stvari. Tako da beseda besedo in začeli so razmotrivati o kirurgiji.

„Pomislite!“ pravi Ljubljčan, „zdravništvo je tako napredovalo, da ni bolezni, katere bi ne ozdravili. Tako na primer so odrezali nekomu obe nogi in tretji dan je že plesal na veselici.“

„To še ni nič!“ odgovori Ribničan, „pri nas so pa enemu Ljubljčanu ušesa prestavili bolj nazaj, da je lažje svoj gobec odpiral bolj na široko!“

Dobro bi bilo.

Prejeli smo: Tam v mesecu oktobru se je čitalo v nekem ljubljanskem listu, da so ljubljanske dame privolile v to, da se namesto odkrivanja samo pokloniš. Kako bi bilo praktično in zdravo — posebno za plešaste glave — ko bi tudi kranjske dame privolile, da bi se ne bilo treba od Nar. doma pa do župne cerkve 36 krat odkriti. Koliko robcev bi prihranili!

Vraža.

— Kaj to pomeni, da me leva roka srbi?

— Denar boš dobil!

— Ali res — no, posodi mi 100 dinarjev!“

Dobro založen.

— Je li res moj sin zelo zabit v šoli, g. profesor?“

— Ja, resnično — z njegovo nevednostjo bi lahko trije padli pri izpitu.

◆◆◆◆◆

Halo! Pozor! Novo!

Najnovejši

DAMSKI SALON

opremljen

najmoderneje

Prvovrstno delo!

Solidne cene!

ENGELBERT FRANCHETTI

Dunajska cesta (nasproti kavarne Europa)

LJUBLJANA

Pot v pekel.

Dijak Goba (na univerzi): „Vsak dan ustanem ob 5. uri zjutraj, študiram brez zajtrka do 8. ure, ob 8. spijem skodelico mleka ter študiram nato do popoldne. Pri kosilu sem samo eno uro. Potem zopet študiram do 5. ure pop. Ob 5. grem na sprehod, ogibajoč se vseh pivskih lokalov . . .“

Dijak Žeja: „Od kedaj pa vodiš. to lepo solidno življenje?“

Dijak Goba: „Jutri bom pričel!“

V brivnici na deželi.

Potnik sedi v brivnici na stolu in opazi, da učenec pluje na milo. Razjarjen ga vpraša potnik: „Ali je to navada tukaj?“

„One, to je samo iz uljudnosti, kajti domačinom plunem kar v obraz!“

Modna trgovina za dame in gospode

Posebni
oddelek
za damske
klobuke

BERKO

LJUBLJANA

Cene
solidne,
postrežba
točna

Dunajska cesta (nasproti restavracije pri „6ici“)

ANTON ŠORN

Izdelovalnica oblek
in čepic

Izdeluje tudi vsakovrstne
kroje, kakor: gasilske itd.
po najnižjih cenah

KLANEC - KRANJ

Nizke cene!

Nizke cene!

AUTO TAKSA

A. ERMAN - KRANJ

TELEFON 25

Nizke cene!

Nizke cene!

Ivan Potočnik

specijalna izdelava čevljev

Kranj, Glavni trg

ČE JE NESREČA

še tak velika,
če je vsa šipa —
na kosce razbita,
nič ne jokaj, nič ne tarnaj,
HLEBŠU IZ KRANJA
v roke jo daj.

Ta je poceni
in dobro poprav,
za šipo veliko
prav malo boš dav.
Zrcala, okvirji, steklene reči
pri HLEBŠU IZ KRANJA
pocen se dobi.

Ivan Zaletel

domača žganjarna

Stanežiče

pošta št. Vid pri Ljubljani

V zalogi ima vedno:

**pravi kranjski brinjevec
hruševac
slivovko
borovničar**

po najnižjih cenah!